

- semmisítse meg a Bizottság határozatát annyiban, amennyiben az a fellebbező kínai és tajvani gyárain belül az LCD-kijelzők cégcsoporton belüli szállításainak értéke alapján szab ki az InnoLuxszal szemben bírságot;
- következésképpen csökkentse 173 millió euróra az InnoLuxszal szemben kiszabott bírságot; és
- a Bizottságot kötelezze ezen eljárás összes költségének viselésére, ideértve a Törvényszék előtti eljárás költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Első jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbező kínai és tajvani gyárain belül az LCD-kijelzők cégcsoporton belüli szállításai az EUMSZ 101. cikk és az EGT 53. cikk hatálya alá tartoznak pusztán azon ténynél fogva, mivel a számítógépek képernyőit, amelyekbe a szóban forgó gyárakban az LCD-kijelzőket összetevőként beépítik, a fellebbező értékesíti az EGT-ben.

E jogalap a következő érveken alapul:

- a) A jogsértésnek a vitatott határozatban való megállapítása csak az LCD-kijelzők EGT-ben való szállításaira terjed ki, függetlenül attól, hogy azokat harmadik személyeknek értékesítik, vagy a csoporton belül szállítják, és nem tesz különbséget a vertikálisan integrált kartellrésztvevők által végzett csoporton belüli szállítások között aszerint, hogy e résztvevők egyetlen vállalkozást alkotnak-e azzal a vevővel, amelyhez kapcsolódnak, vagy sem;
 - b) Az ún. „feldolgozott termékek útján megvalósuló EGT-beli közvetlen eladások” fogalmának használata ellentmond az „Europa Carton”-ítélet alapjául szolgáló elvnek, amely szerint a csoporton belüli szállításokat pontosan ugyanúgy kell kezelni, mint a harmadik személyeknek történő értékesítéseket;
 - c) Ellentétes a „fapép I”-ítéletben kialakított végrehajtási elmélettel az EUMSZ 101. cikknek és az EGT 53. cikknek az EGT-n kívüli LCD-kijelzőszállításokra való alkalmazása;
 - d) Az ún. „feldolgozott termékek útján megvalósuló EGT-beli közvetlen eladások” fogalma jogellenesen kizárja az EUMSZ 101. cikk és az EGT 53. cikk hatálya alól az LCD-kijelzőkre vonatkozó azon ügyleteket, amelyekre az EGT-ben kerül sor, és amelyek korlátozzák a versenyt, éspedig olyan érvelés alapján, amelyet e Bíróság a „Commercial Solvents”-ítéletben kifejezetten elutasított;
 - e) Az uniós versenyjognak az ún. „feldolgozott termékek útján megvalósuló EGT-beli közvetlen eladások” fogalmának használatából eredő területen kívüli alkalmazása a vállalkozások kettős szankcionálásának és a más versenyhatósággal való hatásköri összeütközésnek a veszélyével jár.
2. Második jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az ún. „feldolgozott termékek útján megvalósuló EGT-beli közvetlen eladások” kategóriának a bizottsági határozat minden egyes címzettje csoporton belüli LCD-kijelzőszállításaira való alkalmazhatóságát a Bizottság „ugyanazon objektív kritériumok alapján” értékelte, miközben mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbező által felhozott összes, az alkalmazott kritérium relevanciáját, objektivitását és koherenciáját vitató jogalapot, nevezetesen azt, hogy azok egyetlen vállalkozást alkotnak-e azon vevőkkel, amelyekhez kapcsolódnak.

E jogalap a következő érveken alapul:

- a) Az, hogy a vitatott határozat vertikálisan integrált címzettjei egyetlen vállalkozást alkotnak-e azon vevőkkel, amelyekhez kapcsolódnak, vagy sem, nem olyan „objektív megkülönböztetés”, amely igazolná a csoporton belüli szállításaik eltérő elbírálását;
- b) Nem lehet a jogszerűség elvére hivatkozni a fellebbező azon kérelmének elutasításakor, hogy a csoporton belüli LCD-kijelzőszállításait ugyanazon módszer alapján bírálják el, mint az LG Display és az AUO csoporton belüli LCD-kijelzőszállításait, mivel e módszer teljes mértékben jogszerű.

Az Augstākā tiesa (Lettország) által 2014. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SIA „Ostas celtnieks” kontra Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

(C-234/14. sz. ügy)

(2014/C 212/24)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Augstākā tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: SIA „Ostas celtnieks”

Alperesek: Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, hogy azzal nem ellentétes, ha a szerződés nem teljesítése kockázatának csökkentése érdekében az ajánlattételhez szükséges dokumentációban olyan követelményt állapítanak meg, amely szerint, ha a szerződést más vállalkozók kapacitásaira támaszkodó ajánlattevőnek ítélik oda, az említett ajánlattevőnek a szerződés odaítélését megelőzően együttműködési megállapodást kell kötnie a megjelölt vállalkozókkal (és abba bele kell foglalnia az ajánlattételhez szükséges dokumentációban kikötött konkrét pontokat) vagy közkereseti társaságot kell velük alapítania?

⁽¹⁾ HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 7. kötet 132. o.

2014. május 12-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Írország

(C-236/14. sz. ügy)

(2014/C 212/25)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Hetsch, K. Herrmann, L. Armati meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország – mivel nem fogadta el a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének f), h), m) n) és o) pontjában foglalt fogalom meghatározások, valamint a 3. cikk (2) és (4) bekezdésében, 5. cikkében, 13. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában, 15. cikke (6) bekezdésének e) pontjában, 16. cikkének (1), (3), (5) és (6) bekezdésében, (7) bekezdése második mondatában és (8) bekezdésében, 17. cikkének (1)–(5) bekezdésében, a folyékony bio-energia hordozók tekintetében 17. cikkének (6) bekezdésében, 17. cikkének (8) bekezdésében, a folyékony bio-energia hordozók tekintetében 18. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 18. cikkének (7) bekezdésében, 19. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 21. cikke (1) bekezdésének második mondatában, illetve a II–V. és a VII. mellékletben foglalt követelmények átültetését szolgáló szabályokat, vagy mindenesetre elmulasztotta az átültetést szolgáló szabályok Bizottságnak való bejelentését – nem teljesítette az ezen irányelv 27. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján kötelezze Írországot 25 447,50 euró/nap összegű, az Unió saját forrásai számára fizetendő kényszerítő bírság megfizetésére, amely a Bíróság ítéletének időpontjától esedékes, mivel nem tett eleget valamely, jogalkotási eljárás keretében elfogadott irányelv átültetésére elfogadott intézkedési bejelentésére vonatkozó kötelezettségének;
- a Bíróság Írországot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésének határideje 2010. december 5-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 140., 16. o.